

efter have maattet gaa ned med Prisen som Følge af den nye Told. Det forekommer mig, at Staten ikke kan vise sig saa uretfærdig mod dansk Industri, og jeg vil forbeholde mig Ret til at bringe denne Sag frem i Finansudvalget. Jeg haaber, at det vil lykkes os at finde en Vej til at skaffe denne Uretfærdighed hævet.

Der er dernæst en anden Sag, som ogsaa var paa Tale under Toldforhandlingen i Fjor, nemlig Forholdet med Hensyn til Sølv- og Guldvarer. Medens det ikke lykkedes at gennemføre den af Højre foreslaaede Told paa disse Varer, fremkom der fra Ordføreren for Fællesudvalget en Henstilling om en Revision af Loven af 5. April 1888 om Stempeling af Guld og Sølv. Det blev fremhævet, at denne Lov er forfejlet, og at der trænges til en effektiv Kontrol for at beskytte dette smukke Haandværk mod Udlandets Indførsel af tarvelige, mere eller mindre ægte Guld- og Sølvvarer. Men ogsaa for Publikums Skyld er det nødvendigt, at der skabes en effektiv Kontrol, saaledes at det bliver en Pligt f. Eks. for Møntguardeinen at sørge for, at Loven bliver overholdt. Da Indførsel i alle Tilfælde er Handel, vil jeg meget henstille til den højtærede Minister for Handel og Søfart, at han ogsaa vil tage sig af denne Sag. Jeg tror, at han vil gøre en god Gerning derved, og det forekommer mig, at det ikke ligger saa langt fra andre Handelssager, der ere henviste til ham. Jeg sigter her til den Kommission, der agtes nedsat om usund og uhæderlig Reklame.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gerne bringe den højtærede Minister for offentlige Arbejder en Tak for den paa Finanslovsforslaget opførte Bevilling til et dagligt Hurtigtog i hver Retning mellem København og Aalborg over Fredericia. Der er ved dette Tog blevet Mulighed for, naar man gaar fra København med det Tog, som gaar herfra omtrent ved Middagstid, at naa Aalborg om Aftenen. Men jeg vil samtidig gerne have Lov til at benytte Lejligheden til at opriske en Anmodning, som jeg har fremsat her ved Finanslovens Behandling i de sidste 4—5 Aar, og som fra de forrige Ministre for offentlige Arbejder er — jeg ved ikke, om man tør sige — lovet opfyldt, men det var i alt Fald noget i den Retning, idet det tilføjedes, at man skulde finde sig i at vente, det skulde nok komme. Jeg har nu egentlig ventet, at det skulde komme, naar vi fik en Trafikminister, der var lokalt kendt

i Aalborg, som den højtærede Trafikminister er, og kendt med de Forhold, som jeg vil omtale. Det drejer sig om Perrontag for dem, der rejse med de private Baner. Antallet af disse rejsende er saa stort, at den forrige Trafikminister vist nok var noget i Tvivl om, at det Tal, jeg herom nævnedes, var rigtigt. Men det er et Tal, der langt overstiger $\frac{1}{4}$ Million. Som jeg tidligere har oplyst, maa de i alt Slags Vejr staa under aaben Himmel; de private Baners Afgangsteder ere saa langt fra Ventesalene, at man ikke kan opholde sig der; man er nødt til at staa under aaben Himmel for at komme med Toget, og jeg behøver ikke nærmere at forklare Forholdene for den højtærede Trafikminister, som jo er lige saa godt kendt deroppe som jeg. Jeg vil tilføje, at for største Delen af disse rejsendes Vedkommende er det vistnok Vælgere i den højtærede Trafikministers egen Kreds, det drejer sig om at beskytte her.

Maa jeg samtidig have Lov at tilføje, at jeg vilde have sat megen Pris paa en Forandring med Hensyn til det Tog, som nu gaar her fra København om Aftenen Kl. 7⁵⁰, og som, naar det kommer over til Jylland, har Nr. 915. Det føres nu kun til Randers, men det vilde have overordentlig store Fordele at faa det ført videre, hvad jeg antager, at den højtærede Trafikminister ogsaa vil være enig med mig i. Vi staa deroppe i Aalborg med 4 Privatbaner og vente paa Toget. Men ved Sommerferien og Højtider og den Slags Tider ere Forholdene tidt saaledes, at man omtrent kan komme hurtigere til Aalborg ved at rejse med Randers—Hadsund og Aalborg—Hadsund Banerne, end naar man venter i Randers paa det ordinære Tog Nr. 917. Det er et Forhold, som jeg gaar ud fra, at den højtærede Trafikminister gennem Statsbanernes Embedsmænd maa være gjort bekendt med, og jeg vil antage, at om vi end ikke kunne faa Forslag frem om det nu, kan det dog i en nær Fremtid blive forandret, saaledes at de Passagerer, der komme med Tog Nr. 915 til Randers, ikke skulle vente i Randers i Timevis for at gaa videre med det ordinære Tog Nr. 917, som kommer til Aalborg Kl. 7³⁴.

Under Hensyn til Ministerens lokale Kendskab til disse Forhold gaar jeg ud fra, at de Anker, jeg har fremsat, ville vinde Ministerens Øre, og at det, hvis der da skal være Tale om at udsætte Forandringen af disse Forhold videre, kun kan være af finansielle Hensyn. At Kra-